

EESTI NSV
AKADEEMILINE
BALLETI-

RIIKLIK
OOPERI JA
TEATER

„ESTONIA“

„Lõbus lesk“

Victor Leoni ja Leo Steini operett 3-es vaatuses.

Muusika: Franz Lehár.

Eestikeelse teksti variant: Paul Mägi.

Laulutekstit: Aino Otto.

Lavastaja: PAUL MÄGI
Assistendid: VELLO VIISIMAA
ja VALTER LUTS
Dekoratsioonid ja kostüümid:
ELDOR RENTER
Assistent: UNO KARBIS

Dirigent: ENSV teen. kunstnik
PRIIT NIGULA
Koormeister: IRA TRILLJÄRV
Tantsu- ja liikumisjuht:
ENSV teen. kunstnik
BORIS BLINOV

OSALISED:

Parun Mirko Zeta, Pontevedro saadik Parliis	HUGO MALMSTEN
Valencienne, tema naine	{ SILVIA URB ✓ ASTA VIHANDI
Danilo Danilovitš, saatkonna sekretär	{ ENSV rahvakunstnik GEORG OTS
Hanna Glavari	ENSV teen. kunstnik META KODANIPORK
Camille de Rossillon	{ ENNO EESMAA ✓ PAUL MÄGI
Vicomte Cascada	{ ANTS AASMA ✓ KULNO RAIDE <i>V. Viisimaa</i>
Raoul St. Brioché	{ FELIKS JUHANDI ✓ VELLO VIISIMAA

Bogdanovitš, Pontevedro konsul	JUHAN JÜRGO
Sylviane, tema naine	{ EVA MEIL
	{ SOPHIE SOOÄAR ✓
Kromov	ALFRED MERING
Olga, tema naine	{ MILLI REBANE ✓
	{ ASTRID ARAK
Pritschitsch	JAAN JOHANSON
Praskovja, tema naine	{ MARE HELLAM
	{ MADLI POOLA ✓
Mirov, Pontevedro õuepankur	ARNOLD VAINO ✓
Njegus, kantseleiametnik saatkonnas	KALJU VAHA
Teener	FELIKS KÜNNAPUU
Lolo	} grisetid . . . . . RAT «Estonia» koori- studio õpilased
Dodo	
Jou-Jou	
Frou-Frou	
C.o-clo	
Margot	

Tegevus toimub a. 1900 Pariisis.

Esimene vaatus Pontevedro saatkonna salong; teine ja kolmas vaatus päev hiljem proua Hanna Glavari palees.

Tantsudes kaastegevad:

I v. valss: AIME LEIS, HILJA LIIV, MAIRE LOORENTS, VEERA LEEVER, TEESI MÖTUS, SIGNE TAMM, ANATOLI HANSON, PEETER ROOS, ILMAR SILLA, JOHANNES VIIRG, ERICH ÜLEVAIN või JUTA ARG, ENSV teen. kunstnik EIKE JOASOO, ELONNA KORETSKAJA, HILDA MALLING, HELJU NAEL, AIGI RÜÜTEL, GARIBALDI KIVISALU, HERMAN PALANG, UNO PUUSAAG, DAVID SUR, ALEKSEI TSUGAI.

II v. rahvatants: ITA KONGAS, EKATERINA KUSKOVA, HILJA LIIV, HILDA MALLING, MARGARITA MONAKOVA, ANATOLI HANSON, HANS NIELÄNDER, SULEV NÖMMIK, PEETER ROOS, DAVID SUR, ALEKSEI TSUGAI.

III v. valss «Kuld ja hõbe» — ENSV teen. kunstnik EIKE JOASOO, AIME LEIS, MAIRE LOORENTS, HILJA LIIV, TEESI MÖTUS, HILDA MALLING, AIGI RÜÜTEL, GEENI RAUDSEPP, ANATOLI HANSON, GARIBALDI KIVISALU, HERMAN PALANG, ILMAR SILLA, DAVID SUR, JOHANNES VIIRG, ERICH ÜLEVAIN.

III v. grisetid: ITA KONGAS, EKATERINA KUSKOVA, MARGARITA MONAKOVA, ASTA OLO, SIGNE TAMM, MERCEDES VÄLJAK.

III v. Can-Can: JUTA ARG, VEERA LEEVER, ASTA OTS, AINA PETERSONS, YVONNE RAKSNEVITS või ELONNA KORETSKAJA, LIIA LEETMAA, ÜLLE ULLA.

III v. Cake-Walk: ENSV teen. kunstnik INGE PÖDER või AINA PETERSONS, ENSV teen. kunstnik BORIS BLINOV või UNO PUUSAAG.

III v. lisanumbritena kasutatud muusikat:
Franz Lehár — laul operetist «Ilus on maailm»
Hollaender — «Kiigelaul»
Franz Lehár — valss «Kuld ja hõbe»
Ponchielli — galopp oop. «Cioconda».

Etendust juhib: JAAK RANDVA

MÕNI SÕNA OPERETI «LÖBUS LESK» LAVASTUSEST

Täpselt 52 aastat tagasi käesoleva — 1957. aasta — lõpupäevist nägi esmakordselt rambivalgust ühe populaarseima operetimeistri — Franz Lehári menukaim operett «Löbus lesk». Kahtlemata on selle aja jooksul op. «Löbus lesk» võitnud silmapaistva koha mitte üksnes kogu maailma muusikateatri laval, vaid üldse opereti uusklassika literatuuris.

Op. «Löbusa lese» harukordse edu põhjusi tuleb muidugi eelkõige näha tema muusikalises partituuris.

Kõneldes opereti ühest komponendist — muusikast, ei saa mööda minna tema libretost. Käesolevale teosele on libreto loonud tuntud libretistid Victor Leon ja Leo Stein. Kasutanud leidlikult ja peene pariisliku elegantsiga kõiki selle žanri omapärasust ning dramaturgilisi võimalusi, on autorid — aluseks võttes L. Halevy ja H. Meilhac'i komöödiat «Saatkonna atašee» — andnud huvitavale põhiideele sädeleva vaimukusega kirjutatud süžee, mille intriigiks on armastusteema.

Kunagi, käesoleva sajandi alguses armus noor ratsaväe leitnant Danilo lihtsasse tütarlapsesse — Hannasse. Noorte rõõmsale armumisele oleks vast peagi järgnenud veel õnnelikum abielu, kuid Danilo aadlikust onu vastuseisu tõttu ei julgenud ka Danilo võtta ette otsustavaid samme ja juhtuski nii, et noorte õnnelikult kavatsatud ühine elutee hargnes kaheks.

Möödus paar aastat . . . Hanna ja Danilo kohtuvad uuesti, kuid nüüd juba hoopis uutes tingimustes ja olukordades. Et päästa oma isa raskest võlakoormusest, oli Hanna sunnitud abielluma rikka õuepankuriga, kes aga kaheksa päeva hiljem, pärast pulmi jättis Hanna lõbusaks leseks, pärandades sellele õnnelikule «seisusele» lisaks veel tohutu varanduse — 20 miljonit.

Danilost aga on saanud oma maa — Pontevedro (Montenegro) Pariisi saatkonna sekretär. Nad kohtuvad Pontevedro saatkonna baalis. Danilo, nähes hulga aja järele Hannat, on valmis silmapilkselt unustama kunagi nende vahel aset leidnud konflikti ja jätkama uuesti endist südamekku suhet, kuid Hanna ei usu enam Danilot. Ta otsustab enne leppumist Danilot pisut proovida, sest pajudki leiavad nüüd tee oma südamega Hanna jalge ette, kuid avaidades «siirast armastust», võib nende suimist ometigi lugeda palavama inna tema miljonite järele. Loomulikult ei usu Hanna netkekski seda Danilost, kuid väikene kättemaks — prooviaeg, ei teeks enne uute sidemete loomist halba. Danilole on säärane etteheide muidugi liig ja solvunult töötab ta Hannale mitte liialgi öelda: «Ma armastan sind...»

Võidujooks Hanna miljonitele jätkub. Võlgadesse sattunud Pontevedro vürstiriigi huvides on see äärmiselt tähtis, et Hanna abielluks mõne oma kodumaalasega ja jääks seega miljonid kodumaale. Danilo osutub saadiku poolt selle missiooni läbiviijaks. Danilo, eelpool toodud põhjuseil keeldub, kuid lubab siiski toimida nii, et Hanna.e ei suuda läheneda ükski võistleja.

Peale mitmesuguseid vahejuhtumeid, situatsioone ja huvitavaid keerdkäike tuleb siiski lahendus: Hanna ja Danilo lepivad ja leiavad uuesti ühise keele oma palavas armastuses.

Lavastuses on püütud teose põhiideed vaadata läbi kerge satiiriprisma. Peale romantilis-lüüriise plaani saame lõigukese tolle ajastu väikeste vürstiriigikeste diplomaatiast, mis kohati oma püüdiustes, elada võrdses fassaadis ja elegantsis teiste suurriikide kõrval, ulatub kohati anekdootilisuse piiridesse.

Muusikalise partituuri leheküljed otse sädelevad haaravast muusikast, libreto kerge dialoog ja erutav situatsioon ei tohiks olla piduriks ühelegi loova väimuga teatrikunstnikule. Op. «Lõbus lesk» on selle 52-he aasta kestel võitnud kõikjal arvukaid operetisõpru. Loodame, et meie kollektiivi, kogu teatri ühisel jõupingutusel jätkab ta oma triumfi ka meie operetipubiiku hulgas.

Paul Mägi

Hind 50 kop.